

"La fortuna de Sílvia": Els records d'una família

TEATRE. 'La fortuna de Sílvia' -una de les obres més personals de **Josep Maria de Sagarra**- narra l'evolució d'Europa i els trasbalsos de la Segona Guerra Mundial a través dels ulls de Sílvia, una dona vídua i mare de dos fills. La protagonista es veurà condicionada per una guerra que resultarà determinant a l'hora de decidir la seva felicitat i l'acceptació del propi destí davant d'una societat fomentada per la hipocresia.

L'obra es va poder veure aquest cap de setmana a la Sala Gran del Kursaal, sota la direcció de **Jordi Prat i Coll** i protagonitzada per **Laura Conejero**.

Una ciutat qualsevol d'Europa als anys 30. **Sílvia (interpretada per Laura Conejero)**, vídua i mare de dos fills, viu amb el seu fill petit **Abel (interpretat per Albert Baró)**, qui vol ser escriptor i que amb el seu esperit lliure té el cor robat a la seva mare. La seva filla gran, **Diana (interpretada per Anna Alarcón)**, en un principi, bohèmia i amb inquietuds artístiques, ja no viu a casa encara que visita a la seva mare i el seu germà la majoria dels dies. La resta dels personatges són la tia **Emília (interpretada per Muntxa Alcañiz)**, un personatge que es divideix en dues parts: la primera, representa una persona poderosa; en canvi, en la segona part, Emília està desfeta per la guerra. Un contrast que és present en tota l'obra i que també serveix per remarcar cadascun dels personatges. També és important remarcar el paper de **la criada (interpretada Berta Giraut)** i el **David (interpretat per Pep Munné)**, aventurer i somiador, amb qui Sílvia se sent realment a gust i còmode per ser com ella en realitat és.

'La fortuna de Sílvia' no només ens parla de la seva riquesa -com es pot pensar d'entrada- doncs la protagonista l'ha perdut tota i es manté pel petit sou que li passa la germana i, a posteriori, per la riquesa de la filla. Però, l'obra, ens parla d'una riquesa d'un esperit lliure; l'abundància d'una dona que no es preocupa pel què passa al seu entorn (Segona Guerra Mundial), que ha tingut sempre les coses clares i que, igual que li va passar amb el seu difunt marit, i el fill, decideixen no adaptar-se a les normes marcades per la societat.

Foto: TNC

Segarra ens retrata l'orgull, la hipocresia, l'avarícia... i tots els altres defectes que conformen la societat capitalista. Però també ens explica la senzillesa i la lleialtat als principis d'un mateix que, afortunadament, també es troben. Tot i les desgràcies familiars, com ara la mort del seu fill petit, Sílvia sempre es mantindrà en el mateix pensament i la seva actitud seguirà igual. La fermesa d'aquesta identitat és el que constitueix la fortuna de Sílvia.